

סִיפְתּוֹ וְנִנְזִיק לִיהָ עַד לֹא יִנְפֹק הַתְּחִבְרוּ וְנִזְיֵק לוֹ קוֹדֵם שִׁיזָא מִהֵבִית וַיִּחְמוֹק מִתַּחַת יָדָנּוּ, אָמְרוּ, לֹא נִיכּוֹל אֶלָּא אִי דִיּוֹרִיָּה הָכָא אִמְרוּ לוֹ חֲבֵרֵי אֵין אֲנּוּ יִכּוֹלִים לְהִזְיֵקוּ אִלָּא אִם כֵּן הוּא דֵר בְּבֵית זֶה. נִפְק רַבִּי יוֹסִי וְדַחִיל אָמַר, מִיד יֵצֵא רַבִּי יוֹסִי מִהֵבִית בִּירָאָה וְאִמַּר וַדָּאִי מֵאֵן דִּיאַעְפֵּר עַל מְלוּי דְחֲבֵרָיָא, אֶתְחַיֵּיב בְּנַפְשִׁיהָ. וְדָאִי מִי שְׁעוּבֵר עַל דְּבֵרֵי חֲכָמִים וּבּוּנָה אֶת בֵּיתוֹ בְּלֹא לְהַזְכִּיר שֵׁם הַשֵּׁם עֲלֵיו הֲרִי הוּא מִתְחַיֵּיב בְּנַפְשׁוֹ.

הרשעים שדרים בבית של טומאה הס"א מסייעת להם

אָמַר לִיהָ רַבִּי חֵיָא וְהָא גּוֹיִם וְשָׂאֵר בְּנֵי נְשָׂא דִיּוֹרִי בְּגוֹיָהּ, וְאֶשְׁתְּלִימוּ שֶׁאֵל רַבִּי חֵיָא אֶת רַבִּי יוֹסִי וְהֲרִי אֲנּוּ רּוֹאִים שֶׁהַגּוֹיִם וְשָׂאֵר בְּנֵי אָדָם רְשָׁעִים הַגְּרִים בְּבֵית זֶה וְלֹא רַק שְׂאִינָם נִיזּוֹקִים אִלָּא מִשְׁתַּלְמִים וּמְצַלִּיחִים שֵׁם. אָמַר לִיהָ אֵינּוֹן מְסַטְרִיָּהּוּ קָא אֶתִּיין הַשֵּׁיב לוֹ רַבִּי יוֹסִי אוֹתָם שְׁדָרִים וּמְצַלִּיחִים בְּבֵית זֶה כִּיּוֹן שְׁהֵם בָּאִים מִצַּד הַסְט"א וְלִכְּן הִיא מְסִיעֵת לָהֶם, אָבֵל מֵאֵן דִּדַּחִיל חֲטָאָהּ, יְכִיל לְאַתְזָקָא אֲבָל מִי שְׁהוּא מַחוּבֵר אֶל הַקְּדוּשָׁה וִירָא חֲטָא יִכּוֹל לִינּוֹק שֵׁם. וְאֶפִּילוּ אֵינּוֹן, אִי יַעֲפְבוּ דִיּוֹרִיָּהוֹן בֵּיהּ, לֹא יִפְקוֹן בְּשָׁלָם וְאֶפִּילוּ אֵלּוּ הַרְשָׁעִים שֶׁמִּצַּד הַסְט"א אִם יֵאֲרִיכוּ מִגּוֹרִיהֶם בְּאוֹתוֹ הֵבִית גַּם הֵם יִנּוֹקוּ וְלֹא יֵצְאוּ בְּשָׁלוֹם. אָמַר לִיהָ וְהָא בְּתִיב שָׁלּוֹם מְפָחָד. אָמַר לִיהָ כְּגוֹן דִּדְהוּהָ מֵאַחֲרָא, וְאַתְּבְּנִי מְצַדְק הַשֵּׁיב לוֹ רַבִּי יוֹסִי פְסוֹק זֶה מִדְּבַר כְּשִׁקְנָה אֶת הֵבִית מֵאַחַר וְאוֹתוֹ אַחַד בְּנָה אוֹתוֹ בְּצַדֵּק הֵינּוּ שְׁהוּמִין אֶת

השכינה עליו. וְקָרָא הַכִּי הוּא, בְּתִיָּהֶם שְׁלוֹם מִפְּחָד וּכְךָ הוּא פִּירוּשׁ הַפְּסוּק בְּתִיָּהֶם שְׁלוֹם מִפְּחָד כִּיּוֹן שֶׁנִּבְנָה בְּצַדִּיק, כְּשֶׁבְּתִיָּהֶם שְׁלוֹם מִפְּחָד שֶׁבֵּט אֱלֹהִים לֹא שָׂרְיָא עֲלֵיהֶם וּכְשֶׁבְּתִיָּהֶם שְׁלוֹם מִפְּחָד כִּיּוֹן שֶׁנִּבְנָה כְּרֵאוּי אִז לֹא שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם שֶׁבֵּט אֱלֹהִים שֶׁהוּא הַסֵּט"א (מֵהֶרַח"ו).

מקשה מלשון הפסוק מהו והגיד ומדוע נראה לי

וּבֹא אֲשֶׁר לֹו הַבֵּית וְהַגִּיד לַכֹּהֵן לֵאמֹר כִּנְגַע נִרְאָה לִי בְּבֵית יְיָ. (ויקרא יד) וְהַגִּיד, וַיֹּאמֶר מִיִּבְעֵי לִיָּהּ, אִז וַיִּדְבֵּר, מֵהוּ וְהַגִּיד מֵהוּ וְמָה שֶׁכְּתוּב וְהַגִּיד וְלֵמָּה לֹא כְּתוּב וַיֹּאמֶר לַכֹּהֵן אִז וַיִּדְבֵּר לַכֹּהֵן. אֲלָא בְּכָל אֲתָר מְלָה דְחֻכְמָתָא הוּא, וְהָא אוּקְמוּיָהּ אִלָּא לְשׁוֹן וְהַגִּיד בְּכָל מָקוֹם הוּא מֵרָאָה עַל אֲמִירָה שֶׁל דְּבַר חֻכְמָה וְכַבֵּר בִּיאֲרוּהוּ הַחֲבֵרִים וְגַם כַּאֲן צָרִיךְ הַבֵּא אֶל הַכֹּהֵן לְדַבֵּר בְּחֻכְמָה וְכַדְלָהֶלֶן כִּי יֵשׁ לְשֹׂאֵל עַל הַמִּשְׁךְ דְּבִרְיוּ שְׁאוּמֵר כְּנִינַע נִרְאָה לִי בְּבֵית, כְּנִינַע, נִנְע מִיִּבְעֵי לִיָּהּ לֵמָּה הוּא אוֹמֵר לַכֹּהֵן 'כִּנְגַע' נִרְאָה לִי הִיָּה צָרִיךְ לִוְמֵר 'נִנְע' נִרְאָה לִי, וְכֵן לֵמָּה אוֹמֵר הוּא לַכֹּהֵן נִרְאָה לִי שֶׁמִּשְׁמַע רַק אֲנִי רֹוֵאָה וְלֹא אַחֲרִים, יֵשׁ לִי מִיִּבְעֵי לִיָּהּ הִיָּה צָרִיךְ לִוְמֵר לֹו נִנְע יֵשׁ לִי בְּבֵית. דְּהָא פְּתִיב שְׁהֵרִי כְּתוּב, וְנִתְתִּי נִנְע צָרַעַת בְּבֵית אֶרֶץ אֲחֻזְתְּכֶם, דִּיתְחֻזֵי לְכָלְא. אֲמַאי כְּנִינַע נִרְאָה לִי וּמִשְׁמַע בְּפִסּוּק זֶה שֶׁהִנְגַע יִרְאָה לְכוּלָּם וְלֵמָּה נֹאמֵר נִרְאָה לִי כִּיאִילוּ רַק הוּא הִרְוֹאָה.

נראה לי אותו הנגע הטמא שהיה מכוסה והגיד דבר חכמה שרואה את הנגע
הטהור

אָלָא בְּשַׁעֲתָא דְהָאֵי עֵיִל, אַחְרָא אַתְגְּלִיא אלא הביאור הוא

בשעה שהקב"ה שולח את הנגע הטהור לבית כדי לסלק את הנגע של הסט"א אז
נכנס הנגע החזק בתוך קירות הבית ועל ידי זה מתגלה הנגע הטמא. **וּמִקְטָרְנָא דָּא**

בְּדָא והם מתקוטטים זה עם זה עד שהנגע הטהור מסלק אותו משם. **וְעַל דָּא**

נִרְאָה לִי ועל כן אומר האדם לכהן נראה לי **דְהוּא דְאַתְפְּסִי אַתְגְּלִיא**

כי אותו הנגע הטמא שהיה מכוסה בקירות הבית נתגלה, **וְדָאַתְגְּלִיא אַתְפְּסִי**

ואותו הנגע הטהור נתכסה בקירות הבית כדי לסלק משם את הנגע הטמא, **וְלִבְתָּר**

מִתְחַזֵּי לִיָּה בְּדִיּוֹקְנָא דְהוּא נִגַּע דְּבֵיתָא ולאחר שהנגע הטהור

מנצח את הנגע הטמא, אז הוא נראה על קירות הבית בצורה של אותם נגעי הבתים,

וְאַתְפְּסִיא אַחְרָא והנגע הטמא מסתלק ומתכסה לגמרי ויותר אינו נראה בבית.

וְעַל דָּא וְהִגִּיד לַכֹּהֵן, דְּמִלָּה דְּחֻכְמָתָא הִיא ועל כן נאמר והגיד

לכהן כי דבר חכמה הוא אומר לו שהוא רואה את הנגע הטהור שעל קירות הבית ואומר

לו כנגע זה הטהור נראה לי נגע טמא בבית ואותו הנגע הטמא לא היה נראה כי אם לבעה"ב

ורק את הנגע הטהור הנראה על קירות הבית רואים כולם.

הכהן מצוה שיפילו את הבית וינתצו וישברו את הבית

וּכְדִין אָתִי כְהֵנָּא, וְיִרְמוּן בֵּיתָא, וְיִנְתַּצּוּן לִיָּה אֲבָנִין

וְאָעִין וְכָלָא ואז כשבר הכהן ומצוה שיפילו את הבית וינתצו וישברו

את כל האבנים והעצים וכל מה שהיה בבנין. **כִּי־יִזְכֹּרְךָ וְאֵת־דָּכְךָ כִּלְאֵי**
מִתְבָּרְכָאן וכיון שהם מנתצים ומטהרים את הכל אז הם מתברכים, **כִּדְרִין**
כְּתִיב ואז כתוב, (דברים ח) **וּבְתִים טוֹבִים תִּבְנֶה וַיִּשְׁבֶּת. אֵלֶיךָ**
אֶקְרוּן טוֹבִים, דְּהָא קְדָמַי לֹא אֵינוֹן טוֹבִים, וְלֹא
בְּכֻלָּא דְקְדוּשָׁה וְדְכִי נִיְהוּ אלו הבתים הם נקראים טובים כי הקודמים
 להם אינם טובים ולא היו בכלל הקדושה והטהרה.

בתים מלאים כל טוב בממון בכסף ובזהב ובכל העושר

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵי הֵכִי בְמַאי מוֹקְמִינָן קְרָא דְכְתִיב
 אמר רבי יהודה לרבי אלעזר אם כך הוא א"כ במה נעמיד את הפסוק שכתוב,
 (דברים ו) **וּבְתִים מְלֵאִים כָּל טוֹב אֲשֶׁר לֹא מְלֵאתָ. אֵי רוּחַ**
מִסְאָבָא שְׂרִיא בְגוּוֹיֵיהוּ הֵיךְ מְלֵאִים כָּל טוֹב אם רוח הטומאה
 שורה עליהם איך כתוב עליהם שהם מלאים כל טוב. **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,**
מְלֵאִים כָּל טוֹב: בְּמִמּוֹנָא, בְּכֶסֶפָא, וּבְדֶהָבָא, וּבְכֻלָּא
 מה שנאמר שהם מלאים כל טוב היינו בממון בכסף ובזהב ובכל העושר. **כְּמָה דְאֵת**
אָמַר כמו שאמר יוסף לאחיו (בראשית מה) **כִּי טוֹב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם.**
וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָא כָּל בְּתֵי דְמִצְרַיִם, מְלִיִין חֲרָשִׁין
וְטַעוּן הוּוּ והקשה רבי יהודה איך אמר על ארץ מצרים טוב והרי כולה היתה מלאה
 כשפים ועבודה זרה. **אָלָא בְּגִין עוֹתֵרָא דְאַרְעָא אֲתָמַר** אלא שיוסף
 אמר זאת על הטוב הגשמי של העושר המצוי במצרים. **אִוְף הֵכָא בְּגִין**